

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1935 kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om anvisande av medel för gäldande i viss utsträckning av maskinisten N. W. Andersson och eldaren I. W. Rahm åliggande befodringsavgifter till civilstatens änke- och pupillkassa.

I en inom första kammaren väckt, till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisad motion, nr 50, har herr *Heüman* hemställt, »att riksdagen måtte besluta att ställa erforderliga medel till förfogande till lindring i samma utsträckning, som kommit jämställd personal till godo, i de befodringsavgifter som det åligger maskinisten N. W. Andersson och eldaren I. W. Rahm vid Ryhovs sinnessjukhus i Jönköping att till civilstatens änke- och pupillkassa inbetala».

Beträffande motiveringen för detta yrkande hänvisas till motionen.

Av motionen samt tillgängliga handlingar i övrigt framgår, beträffande *Andersson*, att han, som är född den 22 mars 1874, under tiden den 1 september 1914—den 30 juni 1929 varit anställd såsom maskinist vid Jönköpings regementes kasernetablissemang i Jönköping; samt

beträffande *Rahm*, att han, som är född den 5 mars 1885, under tiden den 1 oktober 1914—den 30 juni 1929 varit anställd såsom eldare vid samma kasernetablissemang.

Vidare inhämtas, att de från och med den 1 juli 1929 anstälts av byggnadsstyrelsen vid kasernbyggnadernas omändring till sinnessjukhus, att de i och med Ryhovs sjukhus' övertagande av etablissemang från och med den 1 oktober 1933 erhållit ordinarie anställningar vid sjukhuset och samtidigt därmed blivit delägare i civilstatens änke- och pupillkassa, samt att de jämlikt föreskrifterna i sagda kassas reglemente påförts befodringsavgifter, uppgående för *Andersson* till 2 533 kronor 20 öre och för *Rahm* till 1 288 kronor 20 öre, att erläggas med vissa månatliga belopp under loppet av fem år, räknade från och med den månad, varunder delaktighet i kassan inträtt.

Hos Kungl. Maj:t anhöllo Andersson och Rahm i en den 17 maj 1934 dagtecknad skrift om befrielse från eller nedsättning i berörda befordringsavgifter. Såsom stöd för sin hemställan erinrade sökandena, att maskinister och eldare av 1. klass vid armén från och med den 1 januari 1929 uppfördes på stat såsom ordinarie beställningshavare. Andersson och Rahm hade till följd av omständigheter, över vilka de icke kunnat råda, kommit i en mindre gynnad ställning än ifrågavarande maskinister och eldare, ity att de först flera år senare vunnit ordinarie anställning. Vidare hade nämnda beställningshavare vid försvarsväsendet genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen år 1928 erhållit statsbidrag till gäldande av vissa i samband med de ordinarie beställningarnas tillträdande dem åliggande retroaktiva pensionsavgifter. Enär sökandena blivit nödsakade lämna sina anställningar vid försvarsväsendet, hade dylik förmån icke kommit dem till del.

I avgivet utlåtande den 9 juni 1934 över ifrågavarande ansökning anförde styrelsen över *civilstatens änke- och pupillkassa* bland annat, att såsom alltid bleve fallet, då inträde i kassan vunnes först vid framskriden ålder — Andersson vore född den 22 mars 1874 och Rahm den 5 mars 1885 — vore befordringsavgifterna onekligen jämförelsevis höga. Då emellertid sådan befrielse från eller nedsättning av dessa avgifter, varom sökandena anhållit, skulle stå i uppenbar strid mot föreskrifterna i kassans reglemente, syntes framställningen icke kunna vinna Kungl. Maj:ts bifall.

Genom beslut den 30 juni 1934 fann *Kungl. Maj:t* ifrågavarande ansökning icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Utskottet.

Såsom i såväl motionen som i den av Andersson och Rahm till Kungl. Maj:t gjorda framställningen erinrats, beviljade 1928 års riksdag på förslag av Kungl. Maj:t ett anslag för bestridande i viss utsträckning av de kostnader för retroaktiva pensionsavgifter, som åsamkades vissa icke-ordinarie befattningshavare vid försvarsväsendet vid övergång till nyinrättade ordinarie beställningar. Övergången ägde rum så, att de personer, som vid tiden för de ordinarie beställningarnas inrättande voro innehavare av motsvarande icke-ordinarie befattningar, i allmänhet utan att ansökan behövde ifrågakomma överflyttades å respektive beställningar. För att underlätta ifrågavarande övergång trädde statsmakterna, på sätt i några tidigare liknande fall ägt rum, hjälpande emellan. Att jämställa dessa fall, då det gällt en hel grupp befattningshavare, vilkas anställningsform ändrats från icke-ordinarie till ordinarie, med de i motionen avsedda fallen beträffande Andersson och Rahm synes utskottet näppeligen kunna ifrågakomma. Utskottet veterligt har riksdagen hittills icke ställt medel till förfogande för täckande av viss befattningshavare åliggande retroaktivavgift till vederbörande änke- och pupillkassa. Med hänsyn härtill och då ett bifall till motionen med all sannolikhet torde komma att medföra icke önskvärda konsekvenser, får utskottet avstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motion I: 50 icke må till någon riksdagens
åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 mars 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Lindgren, Lindley, Ström* i Lidköping, *Ehrnberg, Berling, Bodin, Bjurström** och *Swartling*;

från andra kammaren: herrar *Leffler**, *Bäcklund, Laurén, Lovén, K. A. Westman, Paulsen, Andersson* i Falkenberg och *Hilding*.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.